

Jacek Reyniak

Grójec, st. 1, gm. Oświęcim, woj.
bielskie, AZP 104-49/-

Informator Archeologiczny : badania 27, 44

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Gorszewice, st. 1 i 29, gm. Kaźmierz, woj. poznańskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

**Gródek nad Bugiem, st. 31
gm. Hrubieszów, woj. zamojskie**

**Muzeum im. Stanisława Staszica
w Hrubieszowie**

Badania ratownicze prowadził W Panasiewicz. Cmentarzysko kultury pomorskiej. Wczesna epoka żelaza.

* Literatura: *Sprawozdania...*, s. 29–36.

**Grójec, st. 1
gm. Oświęcim, woj. bielskie
AZP 104-49/—**

**Wojewódzki Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Bielsku-Białej**

Badania prowadził mgr Jacek Reyniak. Piąty sezon badań. Osadnictwo kultury łużyckiej okresu halsztackiego.

Badania ratownicze w 1993 r. związane były z eksploracją rozległej jamy z okresu halsztackiego, zlokalizowanej na obrzeżu wcześniej badanej wykopaliskowo osady neolitycznej, poza jej zasięgiem. Zawartość jamy stanowił typowy materiał ceramiczny, mocno rozdrobniony.

Badania będą kontynuowane.

**Kantorowice, st. 6
gm. Lewin Brzeski, woj. opolskie
AZP 88-34/4**

**Państwowa Służba Ochrony Zabytków
Oddział w Opolu**

Badania prowadzili mgr mgr Klemens Macewicz, Krzysztof Spychała i Grzegorz Molenda (autor sprawozdania). Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury łużyckiej z okresu halsztackiego D.

Stanowisko zostało odkryte w 1987 r. przez Karola Bykowskiego w ramach badań AZP. Badania ratownicze prowadzono w 1993 r. na terenie planowanej budowy domu jednorodzinnego, na obszarze 1,2 ara. Po usunięciu warstwy ornej odsłonięto stropy jam tkwiących w warstwie piasku, wyraźnie zanieczyszczonej próchnicą, uznanej za kulturową. W sumie odkryto 11 jam zalegających na głębokości od 40 do 50 cm i zagłębiających się w podłoże na różnych poziomach. Najpłytsze wgłębiały się na ok. 25 cm, najgłębsza zaś (nr 2) na 83 cm poniżej stropu. Funkcja większości jam jest trudna do określenia, tylko kilka miało wyraźny charakter zasobowy. Zawartość jam była podobna — ograniczała się do luźnych ułamków naczyń glinianych i drobnych kawałków polepy. Jedynie w obiekcie nr 2 znaleziono materiał w postaci grubej warstwy muszli małży.

Nie natrafiono nigdzie, ani w obiektach ani w warstwie kulturowej, na kostne szczątki ludzkie, co raczej definitywnie wyklucza uznanie stanowiska za cmentarzysko, jak miało to miejsce podczas badań AZP w 1987 r. Znaczna ilość materiału zabytkowego w warstwie ornej i kulturowej świadczy o długotrwałym, niszczącym działaniu orki.

Materiały przekazano do Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Badania nie będą kontynuowane.